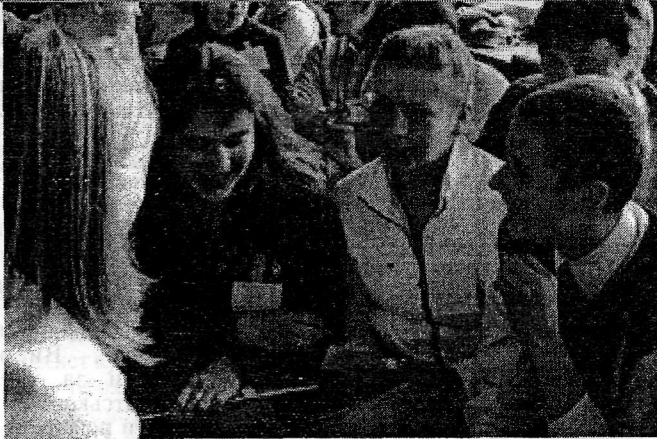

У добру путь, дорогі випускники!

ТРИБУНА СТУДЕНТА

Газета Національного університету водного господарства та природокористування

П'ятниця,
24 червня
2005 року
№ 7 (2039)
Газета
виходить
з 1930 року

І ваша юність буде хай такою, щоб їй ніхто не заздрити не міг

Шановні наші випускники! У ці погожі літні дні ви залишаєте стіни своєї альма-матер. Вам випала честь стати першими випускниками Національного університету водного господарства та природокористування. І я сподіваюсь, всі ви гідно представлятимете наш навчальний заклад у своєму професійному житті, вміло застосовуючи знання і навички, отримані тут. Підтвердженням цього є успішний захист реальних дипломних проектів, виконаних на замовлення виробничників, підготовка фахівців з урахуванням їх майбутньої роботи. Так, багато наших випускників згідно з генеральною угодою, укладеною між університетом та Державним комітетом України з водного господарства, отримали направлення на підприємства галузі. Чимало з вас працюватиме в організаціях, підпорядкованих Державним комітетом по земельних ресурсах, з будівництва та архітектури, з питань житлово-комунального господарства, Державному департаменту рибного господарства, Українському концерну торфової промисловості, Міністерству палива та енергетики.

Ви гуртитиметеся гідротехніками і будівельниками, механіками й екологами, менеджерами й економістами у різних галузях, піднімаючи економіку країни, зміцнюючи її добробут, розвиваючи перспективи майбуття.

Відрадно, що чимало з вас розпочали трудову діяльність ще зі студентської лави, отож не на словах знаєте, як і чим будете займатися

після отримання диплома бакалавра, спеціаліста чи магістра. А кращі з кращих випускники за традицією залишаються в університеті, рекомендовані кафедрами і вченими радами факультетів займатися науковою та викладацькою роботою, навчатися в аспірантурі. Як правило, це студенти, котрі впродовж навчання неодноразово ставали переможцями і призерами студентських предметних та наукових олімпіад, мають винаходи, наукові публікації, активно займалися громадською діяльністю.

...Як завжди, доля рознесе вас у різні куточки України, а може й далеко за її межі. Та де б не судилося вам жити і працювати, місто своєї юності, свій університет не забувайте.

Нехай не полого, а круто здійснюється ваша дорога, нехай від вашої праці кращою, багатшою, чистішою стане наша рідна земля. Адже від вас, молодих, значним чином залежить участь України у важливих світових процесах.

Щасливої вам дороги у цій благородній і почесній справі! Нехай віра, надія і любов будуть вашими постійними супутниками. Здоров'я, щастя, успіхів вам, наші молоді колеги.

Дозвольте чудовими рядками

поета Василя Симоненка побажати:

„Нехай серця не знають супокою,
Хай обганяють мрії часу біг,
І наша юність буде хай такою,
Щоб їй ніхто не заздрити не міг!”

Василь ГУРИН,
в.о. ректора НУВГП,
доктор технічних наук, професор

Вітаємо усіх працівників і студентів університету з Днем Конституції! А всіх молодих віком і душою - з Днем молоді!

Одним абзацом

• За досягнення у сфері підготовки фахівців, розвиток наукових досліджень Національний університет водного господарства та природокористування нагороджений почесною відзнакою „Діловий імідж України”. Інформація про університет як один з кращих закладів вищої освіти включено в альманах „Діловий імідж України”.

• На базі університету відбувся Перший Всеукраїнський студентський форум „Європейський вибір”.

• 75 років виповнилося завідувачу кафедри електротехніки та автоматики, заслуженому працівнику вищої школи, професору Б.О.Баховцю.

• Університет отримав ліцензію Міністерства на підготовку магістрів зі спеціальності „теплогазопостачання та вентиляція”.

• Понад 20 студентів університету захистили дипломні проекти іноземними мовами. Серед них найбільше випускників факультетів економіки та підприємництва і екології та природокористування.

• Професор Люблінської політехніки і Варшавського політехнічного університету Мар'ян Квітневський прочитав лекції студентам та викладачам факультету водного господарства.

• Корона першого відкритого міжвузівського конкурсу „Перлина весни” дісталася студентці нашого університету Ользі Приймій. Ще одна наша студентка - Оксана Пастушенко - отримала звання „перлина бізнесу”.

• У редакційно-видавничому центрі університету побачили світ навчальні посібники „Екологія в будівництві” (Р.А.Кизима та інші), „Охорона праці в будівельній галузі” (В.М.Ярошевська, В.Й.Чабан), „Технологія керамічних стінових і лицювальних матеріалів” (В.Л.Шестаков), „Технологія обладнання автотранспортних підприємств” (Б.І.Червоний), монографія „Механізми ринкового господарювання галузевої особливості” (В.Я.Гуменюк та інші).

Україна підписала Болонську декларацію

Українська делегація на чолі з міністром освіти і науки Станіславом Ніколаєнком після підписання документів продовжила разом з іншими учасниками форуму роботу над визначенням пріоритетів створення єдиного простору вищої освіти до 2010 року.

На сьогодні усі країни Західної та Центральної Європи підписали Болонську конвенцію. Її головною ідеєю є стандартизація підходів до організації навчального процесу функціонування вищої школи у Європейському Союзі.

„Знання, які ми даємо, і наша система викладання мають визнаватися університетами Європи. Це передбачає

доопрацювання навчальних програм та змісту навчання, створення для

студентів необхідних побутових умов та забезпечення їх всебічного захисту», - зазначив перший заступник міністра освіти і науки України Андрій Гуржій. Підписання Болонської конвенції означає лише початок великої роботи, адже повністю приєднатися до Болонського процесу Україна зможе у 2010-2012 роках.

Важливо, щоб українські студенти вивчали іноземні мови, знайомилися з європейськими підходами до роботи і навчання. При цьому потрібно створити в Україні такі умови, щоб після навчання ці фахівці поверталися в Україну.

Людмила БОРИСЕНКО

Звернення Президента України В.А.Ющенка до ректорів, професорсько-викладацьких колективів вищих навчальних закладів України

*Дорогі співвітчизники!
Шановні освітяни!*

Настає відповідальна пора в житті десятків тисяч молодих громадян України, що готуються до вступу у вищі навчальні заклади. Нинішні випускники, їхні батьки і друзі покладають надію на те, що доступ до вищої освіти буде рівним, а правила відбору на навчання – справедливими і єдиними для усіх. Виправдати їхні сподівання - справа честі і обов'язку для всіх нас.

Цьогорічна вступна кампанія стане індикатором, за яким українська громада судитиме про здатність нової влади виконувати свої зобов'язання перед народом. Люди чекають, що під час вступу до вузів буде покладено край таким ганебним і принизливим явищам, як хабарництво, протекціонізм і телефонне право. Вони сподіваються, що не товсті гаманці батьків, а знання і наполегливість вирішуватимуть долю абітурієнтів. Як Глава держави зроблю все, щоб так воно і було.

Переконаний, що моя позиція матиме гарячу підтримку в колективах вищих навчальних закладів. Адже більшість з вас понад усе дорожать своїм добрим ім'ям та професійною гідністю. Для багатьох ректорів, професорів, викладачів вони не пустий звук. Я закликаю вас, дорогі друзі, подати

молоді приклад чесності і справедливості. Від цього залежить, що понесе вона доросле життя — впевненість у власних силах та свободу чи гіркий досвід приниження та розчарування.

Чесні і прозорі іспити мають не лише моральний вимір. Це єдина можливість віднайти талановитих та обдарованих молодих людей, не залишити їх поза стінами університетів. Мова йде про інтелектуальні потенціал нашої нації. Він - найцінніше її багатство. Ми маємо пестувати його, щоб здійснити прорив і ввести Україну до розряду економічно розвинених європейських держав. Я покладаю велику надію на те, що наші університети стануть колись для нової генерації професіоналів, які успішно вирішать це високе завдання.

Дорогі друзі!

Звертаюся до вас, як до однодумців і патріотів. Всім нам небайдужа доля України. Всі ми хочемо добра і щастя нашим дітям. Тож давайте разом допоможемо їм з гордо піднятою головою вийти на свій життєвий старт.

Вірю у вас і покладаю на вашу громадянську відповідальність.

Віктор ЮЩЕНКО

Як ФМ декана обирав

Декана обрано на засіданні Вченої ради факультету. Виборам передували дебати за участю викладачів та студентського активу, на яких претенденти розкрили суть своїх програм.

За згодою усіх членів ради було знято одну з трьох кандидатур на посаду декана - через брак відповідних документів, невідповідність кандидата вимогам Закону України "Про вищу освіту" і, зрештою, відсутність самого кандидата.

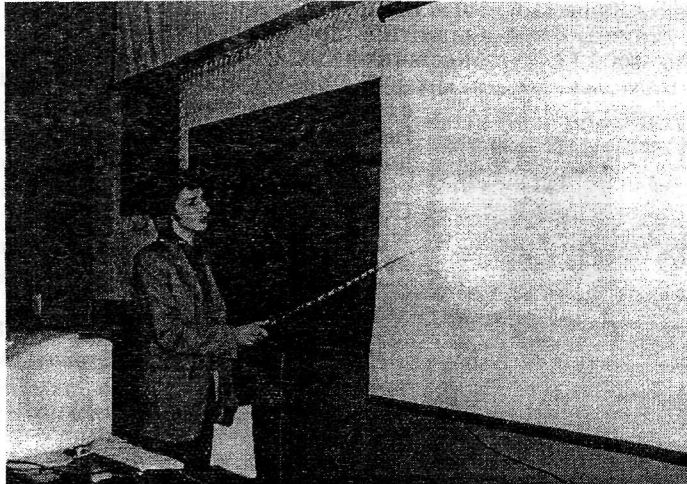
Таким чином, претендентами на посаду декана факультету менеджменту залишилися діючий декан - кандидат технічних наук, доцент кафедри менеджменту В.П.Окорський та кандидат технічних наук, доцент кафедри трудових ресурсів і підприємництва В.Б.Василів.

Програми обох кандидатів передбачали розгляд шляхів вирішення таких гострих на сьогоднішній день для факультету питань, як покращання навчально-методичної роботи, активний перехід до кредитно-модульної системи в рамках Болонського процесу, зміцнення кадрового потенціалу та покращання матеріальної бази, розподіл фінансових ресурсів і ще багато інших проблем. За словами членів Вченої ради, програмам кандидатів дещо бракувало конкретизації та об'єктивної оцінки можливостей, тому претендентам довелося відповісти на ряд запитань.

Обговоривши програми, Вчена рада факультету визнала достойним кандидатом на посаду декана В.П.Окорського, мотивуючи свій вибір високою професійністю кандидата, чудовими організаторськими здібностями, вмінням працювати з колективом. Підкреслено також великий вклад декана в розвиток факультету.

Наталія ГНЕСУШЕВА,
першокурсниця ФМ

Вирішуємо управлінські задачі

Нещодавно на факультеті землеустрою та геоінформатики відбувся публічний захист курсових робіт студентів-третьокурсників з дисципліни „геоінформаційні системи і технології”. Такий публічний захист курсових проєктів, який, до речі, проходив вперше на факультеті, демонструє сучасний стан розвитку комп'ютерних інтегрованих систем та рівень володіння знаннями про них студентами факультету.

Викладачам, студентам, гостям були представлені дев'ять найкращих курсових робіт: „Громадські об'єкти центру міста Рівного” Андрія Мудрика, „30-ти кілометрова зона Чорнобильської АЕС” Марії Семенчук, „Дорожньо-транспортні пригоди у місті Рівне” Юлії Музики, „Реєстрація земель у місті Дубно” Віктора Кулиби, „Грошова оцінка земель міста Рівного” Марії Басюк, „Навчальні заклади міста Рівного” Андрія Прокопчука, „Автобусні

Сергана. Кожна з робіт має практичне значення (це зрозуміло з назв тем). З незначними

допрацюваннями їх можна використовувати в виробництві. Теми підібрані так, щоб робота мала не лише навчальний характер, а й вирішувала управлінські задачі. Зауважу, що у багатьох країнах світу вже давно використовують такі системи для швидкого аналізу,

перевезення з автовокзалу міста Рівного” Олега Якимця, „Культурні та історичні пам'ятки Львівської області” Людмили Манилюк та „Оцінка криміногенної ситуації у місті Рівному” Олександра

передачі даних та ведення статистики. А ще особливістю кожної курсової роботи було те, що використана в ній інформація взята з першоджерела, тобто є достовірною. Допомогли ж отримати таку інформацію міський відділ ДАІ, земельно-кадастрова служба, диспетчери автовокзалу, міський краєзнавчий музей та інші служби. І головне - прив'язка робіт до картографічного матеріалу. Це дозволяє створювати тематичні карти, графіки, гістограми, за якими дуже зручно і просто виконувати аналіз даних. Також є можливість за допомогою Інтернету працювати з даними у будь-якій точці світу.

Отже, зрозуміло, що використання таких геоінформаційних систем є не тільки бажаним, а й необхідним.

Андрій МУДРИК,
студент ФЗГ

Свято першого випуску

Цього року на факультеті екології та природокористування відбувся перший випуск спеціалістів-рибоводів. Підготовкою фахівців у галузі рибництва займається кафедра водних біоресурсів, створена п'ять років тому. З того часу професорсько-викладацький та лаборантський склад працівників кафедри докладає всіх зусиль, щоб забезпечити якісний навчальний процес, підготувати висококваліфікованих спеціалістів.

22 червня відбулись перші захисти дипломних робіт випускників кафедри. Головою ДЕК був доктор сільськогосподарських наук, професор, декан факультету гідробіоресурсів та аквакультури Херсонського аграрного університету І.М.Шерма. Як

зазначили члени ДЕК, теми дипломних робіт наших студентів є досить актуальними. Зокрема, це аналіз роботи рибних господарств та рекомендації з оптимізації їх діяльності; науково-дослідні іхтіологічні спостереження; декоративна аквакультура; охорона та раціональне використання рибних ресурсів природних водойм.

Кращими комісія визнала дипломні роботи Андрія Трохимчука „Вирощування товарної риби в Хмельницькому рибному господарстві з застосуванням полікультури” (керівник - завідувач кафедри В.В.Сондак), Сергія Каленюка „Вирощування товарного коропа при дворічному обороті в умовах ставового рибного господарства” (керівник- старший

викладач О.О. Бедункова), Діани Нікитенко „Розведення і вирощування молінезій в умовах акваріумного господарства” (керівник - асистент С.В.Кононцев).

Державна екзаменаційна комісія зазначила, що майбутні фахівці-рибоводи продемонстрували достатньо високу професійну підготовку, міцні знання і практичні навички.

До речі, більшість випускників кафедри вже сьогодні мають запрошення на роботу за фахом, дехто рекомендований до вступу в магістратуру та аспірантуру. Отож, до праці, майбутні рибоводи!

Ольга БЕДУНКОВА,
старший викладач кафедри
водних біоресурсів

Гідротехніки захищалися на Канівській ГЕС

Вже третій рік поспіль студенти спеціальності „гідротехнічне будівництво” захищають свої дипломні роботи на реальних гідротехнічних об'єктах. Так, цього року вони побували на Канівській ГЕС. І якщо торік поїхала лише одна група студентів, то цього року так уможливість мали всі студенти - як стаціонарної, так і заочної форми навчання. Всього ж сорок три студента

мали можливість продемонструвати свої теоретичні знання і практичні навички. Відкрилася така гарна нагода захисту проектів на реальних об'єктах завдяки тісній співпраці декана факультету гідротехнічних споруд А.М.Маковського та завідувача кафедри гідротехнічного будівництва М.М.Хлапука з головою правління ВАТ «Укргідроенерго», заслуженим енергетиком України С.І.Поташником та генеральним директором ВАТ «Укргідропроект» м. Харкова В.О.Осадчуком.

Семен Ізраїєвич Поташнік - голова ДЕК, незважаючи на зайнятість, знайшов час і вислухав всі доповіді майбутніх гідротехніків, поділився думками, дав рекомендації, розповів про сучасний стан і майбутнє гідротехнічного будівництва. До речі, на захисті дипломних проектів були присутні і студенти нашого університету, які зараз проходять практику на Канівській ГЕС.

Проекти студентів стосувалися будівництва і реконструкції гідротехнічних та гідроенергетичних об'єктів, у їх числі судноплавних шляхів, споруд та водосховищ, ставків, гідровузлів, шляхів підвищення надійності станцій. Усі роботи студентів, на думку членів ДЕК, є цілком реальними. Так, зокрема чотири дипломні проекти, виконані на замовлення ВАТ «Укргідроенерго»,

пов'язані з будівництвом Канівської гідроакумулюючої станції, один проект виконаний по малій ГЕС у Закарпатті, яка зараз будується.

Кращим дипломним проектом комісія визнала проект Миколи Хорошенка „Ельхотовський гідровузол на річці Терек”, виконаний під керівництвом професора кафедри ГТС І.І.Кириєнка. Кращим комплексним дипломним проектом визнано роботу Тетяни Кравчук (керівник - професор кафедри гідроенергетики і гідромеханіки В.В.Лугаєв) та Олени Рачинської (керівник - доцент кафедри

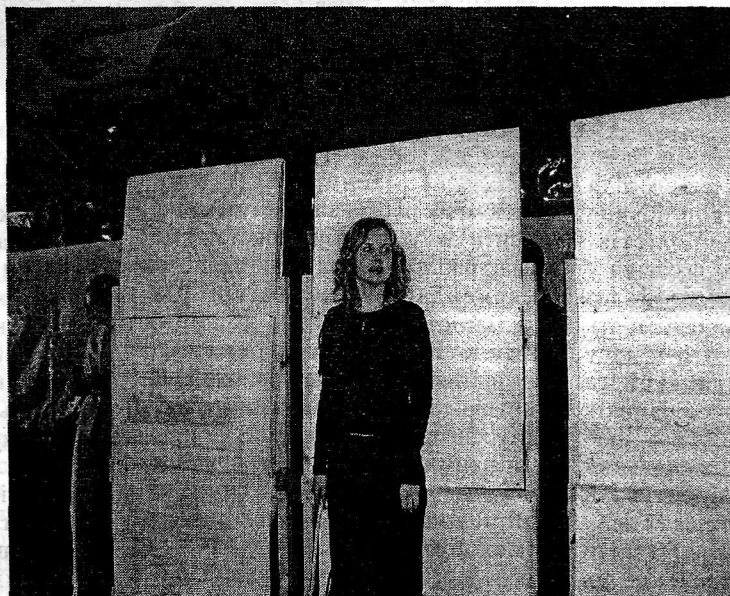
Л.А.Шинкарук). Члени ДЕК також відмітили проекти Юрія Плотка, Костянтина Кияка.

Цікавим і особливим був захист студента-екстернатника Інституту у довузівської підготовки та післядипломної освіти Володимира Титова. Особливим у даному випадку є те, що за власно розробленим проектом „Мала ГЕС у Рахівському районі Закарпатської області” Володимир буде брати участь у будівництві гідроелектростанції.

Враховуючи високий рівень підготовки, міцні і об'єктивні знання, випускників Ларису Юрцунь, Любов Ясінську, Олену Рачинську та Галину Попенко ДЕК рекомендувала до аспірантури.

Члени ДЕК, представники проектних і експлуатаційних організацій відмітили високий рівень виконання випускних робіт, їх актуальність. А підвищити цей рівень студентам допомогла практика, яку вони проходили також на реальних гідроенергетичних об'єктах. Представники виробництва зауважили, що доцільно звернути більше уваги на проекти малих гідротехнічних об'єктів.

Успішно захистившись, студенти (чи вже випускники), побували на екскурсії Канівською ГЕС, піднялися на Тарасову гору. Проживали майбутні гідротехніки на турбазі „Тарасова гора”, що знаходиться мальовничому лісі.

Що ж до працевлаштування, то п'ять гідротехніків запросили у провідну проектну організацію України - „Укргідропроект”. Ще п'ятеро студентів має можливість отримати роботу на гідроелектростанціях Дніпровського каскаду. До речі, на Канівській ГЕС теж працює чимало наших випускників. Вони, як зауважив генеральний директор гідроелектростанції

гідротехнічних споруд А.С.Климук) на тему „Київський гідровузол”. Краща магістерська робота у Любові Ясінської „Каховський гідровузол” (керівник - доцент кафедри ГТС

І.В.Синенко, зарекомендували себе з якнайкраще. Що ж, будемо тримати марку і надалі!

Наталія ПАРХОМЧУК

Десять порад щодо інтерв'ю з роботодавцями

1. Невербальне спілкування — рівне, але не напружене положення тіла, зоровий контакт із людиною, що проводить інтерв'ю (але не з японцями — у них це ознака неповаги), міцне рукостискання — перше враження від того може бути чудовим вступом або навіть швидким позитивним завершенням інтерв'ю.

2. Вдягніться відповідно до роботи або компанії. Буденна форма одягу в офісі компанії не означає, що й ви можете так одягнутися на інтерв'ю. Строгий, без прикрас костюм завжди прохідний, але якщо ви претендуєте на не дуже відповідальну роботу, то одяг можна трохи спростити. Якщо можете, постарайтеся ще до інтерв'ю дізнатися, які правила щодо зовнішнього вигляду працівників у цій компанії.

3. Вміння слухати. Із самого початку розмови ви отримуєте пряму і непряму інформацію від співрозмовника. Якщо ви не слухаєте (наприклад, постійно відволікаєтеся думкою, чи правильно сидите, чи не зіпсувалася зачіска), то багато важливого втрачаєте. Навики слухати — це і вміння показати співрозмовнику, що його уважно слухають (м'яке кивання головою, ствердження). Неприпустимо щось малювати в блокноті чи розглядати сторонні предмети. Навіть якщо ви уважно розглядаєте запропоновані вам матеріали, час від часу треба переводити погляд на співрозмовника.

4. Не будьте багатослівні. Бажання

розповісти про себе більше, ніж від вас чекають, — велика помилка. Якщо ви не підготувалися завчасно, ваша розповідь може втратити послідовність і вийти за межі теми. Прочитайте або дізнайтеся, що вимагають від претендента на цю посаду, пов'яжіть свої навички і досвід

з цими вимогами і дотримуйтеся лише цієї інформації.

5. Не будьте фамільярні. Інтерв'ю — це професійна ділова розмова. Це не місце заводити нових друзів. Ваш рівень неформальності повинен відповідати тому, як із вами спілкуються. Важливо проявити ентузіазм, енергію і зацікавленість інтерв'ю, але не ставте себе вище від того, ким ви є, — поки що лише один із кандидатів на посаду.

6. Мова. Ви повинні використовувати професійну мову під час інтерв'ю. Остерігайтеся сленгу (навіть професійного) або згадувань про вік, національність, релігійні переконання, політичні симпатії чи сексуальні вподобання — ці теми моментально виставлять вас за двері.

7. Не будьте самовпевнені. Ваші манери — ключ до успіху. Жодне інтерв'ю за 15 — 20 хвилин не може виявити, наскільки ви добрий

спеціаліст, проте кількох хвилин достатньо, щоб створити довершене враження про ваші манери. Слід дотримуватися балансу впевненості в собі, професіоналізму і скромності. Навіть якщо вам треба продемонструвати ваші здібності, надлишок упевненості завжди гірший, ніж надлишок стриманості.

8. Будьте уважні у відповідях. Якщо вас запитують, наприклад, що ви робили в якийсь період часу, то від вас очікують прикладів з вашої роботи як спеціаліста. Якщо ви не наводите характерних прикладів вашої роботи, то ви не лише не відповідаєте на питання, а й втрачаєте можливість підтвердити ваші здібності й розповісти про свій досвід і навички.

9. Ставте запитання. Як звичайно, у кінці інтерв'ю цікавляться, чи у претендента є запитання. Часто кандидати відповідають з полегшенням і розслабленням „Ні», відчувачи, що інтерв'ю закінчується. Неправильна відповідь! Дуже важливо поставити запитання, щоб показати зацікавленість тим, що робиться у компанії. Це дає вам також можливість уточнити, чи це справді те місце, яке ви шукаєте. Найкраще ставити запитання до того, про що вас питали.

10. Не показуйте, що ви у відчай, якщо не отримаєте роботи. Ринок праці жорсткий і суворий. Фраза „будь ласка, візьміть мене на цю роботу» може викликати лише співчуття і не більше. Це не благодійна організація, що хоче вам допомогти, їм потрібен працівник, який приносить вигоду компанії. Будьте стримані, спокійні і впевнені. Якщо ви знаєте, що можете добре виконувати цю роботу, переконайте в цьому представників компанії. У безнадійній ситуації, або коли ви бачите, що вагаються з рішенням, спокійно запропонуйте: „Випробуйте мене і я зможу показати, що я вам потрібен».

Підготувала
Тетяна КОВАЛЬЧУК

Новини спорту

3.Бойків). Четверте місце — гуртожиток № 2, п'яте — гуртожиток № 5, шосте — гуртожиток № 3.

Днями закінчилася також 29-та спартакіада „Здоров'я", яка проводилася серед співробітників університету з таких видів спорту, як волейбол, настільний теніс, армреслінг, шахи і міні-футбол. У

змаганнях взяли участь сім колективів фізкультури з різних підрозділів університету. Перше місце посіли фізкультурники автотранспортного технікуму, друге — механіко-енергетичного факультету, третє дісталось колективу працівників факультету прикладної математики.

Анатолій ОНУЦЬКИЙ,
голова спортивного клубу

Закінчилася 27-ма спартакіада студмістечка НУВГП. Мешканці гуртожитків змагалися з шести видів спорту: армреслінг, гирьовий спорт, настільний теніс, шахи, шашки, міні-футбол. Переможцем спартакіади став гуртожиток № 4 (готував команду викладач кафедри фізвиховання О. Комаревич). Друге і третє місця посіли гуртожитки № 6 (викладач Д. Кайда) та № 1 (ст. викладач

“Американська мрія” з погляду українського студента

Отримавши грант Департаменту США, третьокурсник факультету менеджменту Денис Рокочинський цей навчальний рік провів в Університеті дружби міста Вічета штату Канзас. Деякими своїми роздумами поділився Денис і з нашими читачами.

Повертаючись думками у своє минуле, я дуже чітко згадую вплив заокеанської культури на мій, ще не до кінця сформований, розум постсоціалістичної дитини. Як дивно і загадково звучала для нього назва – Америка. З цією назвою відразу асоціювалися веселі мультики на кшталт Качиних Історій та Чорного Плаща від студії Уолт Дісней, або кумедний Уорнер-Бразерівський кролик Бакс Банні. Немов би якась країна казок, Америка уособлювала таке собі збіговисько не тільки супергероїв, але й просто хороших хлопців, як, наприклад, герої Чака Норріса

чи Арнольда Шварценегера. Як приємно було похвалитися друзям новою іграшкою, сказавши що вона не звідкись там, а американська! Зітхнувши, розумію, що таким чином народжувалися в історії людства легенди та міфи. Так і народився міф про “американську мрію”, про багате і процвітаюче американське суспільство, показане нам з екранів телевізорів. Наша багатогранна уява допомагає перетворювати неосяжну реальність у вигадку, а з часом і буде такі стереотипи, що порушити їх стає просто неможливо.

Повернувшись додому, я одразу зіштовхнувся з досить цікавою обставиною – більшість людей ставили мене у тупик простими і лаконічним питанням: “Ну і як там в цій Америці? Що, вони дійсно всі тупі і товсті?” (Взагалі, я нагадаю, що крім добре відомих нам Сполучених Штатів в Америці знаходяться ще декілька таких “незначних” країн як Канада, Мексика, Бразилія, Аргентина, Колумбія та інші, але чомусь для більшості наших людей США отожднюється з усією Америкою). Я вже давно засвоїв для себе просту істину: кажи людям те, що вони хочуть почути. Як би всі раділи відповіді: “Так, американці тупі, товсті, багаті ледарі, які цілий день дивляться телевізор, лежачи на канапі та поїдаючи нескінченну кількість гамбургерів, піци і запиваючи це все трилітровими стаканами дієтичної Кока-Коли”. В принципі деколи так і доводиться казати, щоб уникнути довгої дискусії, бо щоб зламати людські стереотипи,

потрібно дуже багато дорогоцінного часу, якого мені і так не вистачає. Аби надати поштовх для роздумів, хочу зазначити, що дуже багато студентів у США майже на професійному рівні займається спортом, працюючи на двох-трьох роботах, щоб хоч якось оплатити навчання, проживання та розваги. Після досягнення вісімнадцятирічного віку та отримання кредитної картки ніхто вже не бігає до мами з татом за грошима на кафе чи на кінотеатр. Переважна більшість американців дуже прості за характером, виховані та толерантні люди, які не розуміють

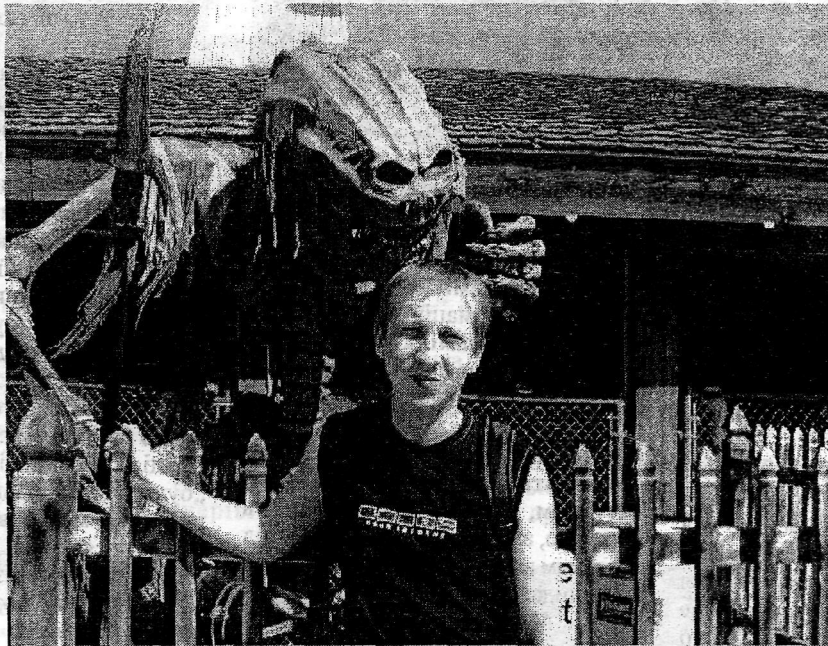
необ’єктивно оцінюємо все, що знаходиться поза межею наших знань, і зовсім забувши елементарні закони логіки, переносимо властивості одиничного на ціле. Таким чином, Америка у нас розуміється як щось єдине і неподільне, нав’язане хворими ідеями голівудських режисерів. Чомусь багатьом спокійніше жити, коли впевнений, що американці – тупі і товсті. Можливо, це прояв заздрості? Можливо, ми просто все це вигадали, щоб підняти власну самооцінку? Мовляв, нехай у них є гроші, власні будинки, машини, зате

ми всі дуже гарні і розумні. На жаль, тут ми помиляємось. Гадаю, що середньостатистичний студент водного університету вилетів би з університету США вже через три тижні після початку навчання.

Я написав ці рядки не для того, щоб щось комусь доводити. Це моя думка і я її нікому не нав’язую. Дуже хочеться, щоб молоді люди замислились над своїми вчинками, своїми життєвими принципами та переконаннями і згадали, що праця перетворила мавпу на людину, а егоїзм

та прагнення задовольнити лише власні потреби перетворили людину на варвара. Як би ми погано не думали про суспільство у США, більшість американців люблять і поважають свою країну, а не розкрадають її. На жаль, у нашій людині спрацьовує парадоксальна логіка: навіщо працювати, якщо можна вкрасти. Краще круто їхати на власному мерседесі і дивитися з вікна на пенсіонерів, які шукають їжу на смітниках. Найгірше, що така тенденція поширюється глобально, на всі рівні нашого суспільства – від гоп-стопників до депутатів. А найсумніше - це те, що американці переконані: у нас всі люди варвари та алкоголіки. Що ж краще: бути “товстим багатим американським ідіотом”, який допомагає будувати економіку своєї країни, чи гарним та „надзвичайно інтелектуально обдарованим” українським “варваром”? Вирішувати вам...

Денис РОКОЧИНСЬКИЙ

чому ми про них так погано думаємо. Звичайно, диму без вогню не буває, і в Сполучених Штатах насправді більше повних людей, ніж у нас. Також не всі вони знають світову географію, історію та літературу (з тієї простої причини, що ці курси у них є елективними, тобто на вибір). У нас же майже силою заставляють зазубрювати всі столиці, дати важливих світових подій, вірші та уривки з творів “класичних” письменників. Правильно це чи ні, я не берусь судити. На мою думку, кожен повинен вчити те, на що він здатний, і обирати ту професію, в якій може себе якнайкраще проявити. А не навчатись, наприклад, прикладній математиці бо це модно, причому не розуміючи основних аксіом і теорем шкільної алгебри та геометрії (не кажучи уже про „вищу”).

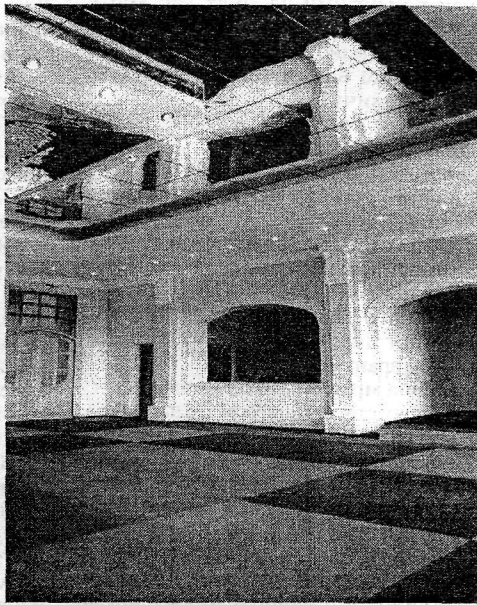
Підсумовуючи своє перебування в США, я чесно кажучи дуже засмутився, тому що на мою думку культура соціуму у нас порівняно з Штатами знаходиться на середньовічному рівні. Ми

На струнах душі

В оновленому і такому ошатному студентському кафе, яке віднедавна носить нову назву „Симпозіум”, відбувся поетичний вечір для співробітників університету. Активісти профспілкового комітету, які й організували цей вечір, прагнули зібрати разом тих, хто любить поезію, сам пише вірші. І таких людей у нас багато. У деякого з них побачила світ вже не одна поетична збірка, як наприклад у доцента кафедри архітектури Б.Білецького та доцента кафедри вищої математики О.Брушковського. А аспірантка кафедри філософії С.Мейта і доцент кафедри водопостачання та бурової справи С.Назаров прийняті до Національної спілки письменників України. А ще на слова наших університетських поетів створені пісні, які охоче виконують і самодіяльні співаки, і відомі українські виконавці.

На кафедрі українознавства працює студентський літературний гурток „Поетичне джерельце”, де під керівництвом викладача В.Мельникової майбутні фахівці водного господарства шліфують

свою поетичну майстерність. Треба сказати, що студенти, які займаються

літературною творчістю, є на кожному факультеті.

Присутні із задоволенням послушали поетичні рядки в авторському

виконанні викладачів Р.Антонюка, В.Гнєсушева, А.Клімової, А.Касянчука, С.Водяної, О.Мартиненка, В.Мельникової, Є.Пугачова, О.Солодкого, О.Кот (студентка МЕФ). І це ще не всі університетські поети!

Окрім того, у гості до водників завітав поетичний клуб Рівненського палацу дітей та молоді „Поетарх” Рівненського палацу дітей та молоді разом зі своїм керівником Т.Горбуковою. Члени клубу теж прочитали власні поетичні і прозові твори, розповіли про роботу над словом і текстом.

У тому, що вечір вдався, не мала заслуга і ведучої - доцента кафедри водопостачання та бурової справи Л.Литвиненко яка, (до речі, теж виконала кілька власних пісень), членів профкому працівників та його голови Л.Шинкарука. Вони потурбувалися, щоб програма вечора була цікавою, атмосфера затишною, а стіл - солодким.

Людмила СТУПЧУК

Чорну і червону ниточку брала...

Незважаючи на те, що Національний університет водного господарства та природокористування - технічний, серед працівників нашого закладу дуже багато і творчих людей. Поетів, художників та тих, які захоплюються декоративно-прикладним і ужитковим мистецтвом. Серед них й Оксана Заячківська, асистент кафедри фінансів і економіки природокористування.

Нещодавно профком університету організував виставку її вишивок. До речі, це вже не перша виставка персональних робіт Оксани в університеті. Вже майже десять років вона творить з голкою в руках. А розпочалося все з того, що одного разу до мами на роботу прийшла знайома і почала показувати вишиті власноруч вироби. І хоча це були звичайні вишиті серветки та рушники, чомусь потягнуло Оксану до цього

виду мистецтва. Спробувала раз, другий. Спочатку, як певно у будь-якій справі, не дуже виходило. Скажімо, малюнок гарний, а перевернеш тильною стороною - і бачиш плутані стежки і різні вузли, кінці ниток - щось не те... Але за кожним разом, з кожною роботою, майстерність вдосконалюється. І ось через п'ять років копійкою роботи вже не відрізниш - де „лице”, а де „вिवоріт”.

Ні вузлика, ні зачіпки.

Тематика вишивок у Оксани дуже різна. Є звірі, пейзажі, натюрморти. До цієї пори вона вже вишила 45 картин, 9 рушників і серветок!

Цікаво, скільки ж часу потрібно, щоб вишити картину? Найбільше часу, каже Оксана, зайняла картина з тиграми, на яку пішло майже три місяці (це при тому, що вишивала по півдня). Але вона каже, що це було зовсім не нудно. Адже як створиш одну, другу, третю роботу, в тебе з'являється азарт, свого роду друге дихання.

Неодноразово отримувала наша майстриня й винагороди за свої роботи. Зокрема, грамоту за перше місце у обласному конкурсі творчих робіт „Як живемо і вчимося - наші мрії”, диплом лауреата першого всеукраїнського фестивалю творчості

дітей та молоді, диплом першого ступеня за високу майстерність на виставці, присвячену 80-річчю нашого навчального закладу.

Із усіх своїх робіт Оксана подарувала лише три своїм друзям. Певно, це мають бути найближчі друзі. Адже, не кожен може оцінити всю красу виробу, зробленого власноруч. Для когось це звичайна картина-вишиванка. А для автора кожна робота - унікальна, міні-шедевр.

Наталія ПАРХОМЧУК

Фото Віктора АБРАМОВА

Діалоги з випускниками університету

Олексій ДЕЛЕХ – закінчив університет у 2002 році, отримавши спеціальність „економіка підприємства”. Працює у Відокремленому підрозділі „Рівненська АЕС” економістом планово-виробничого відділу теплоенергозабезпечення.

- Як Ви думаєте, на що потрібно звертати більше уваги при підготовці фахівців?

- На мою думку, більше уваги потрібно приділяти виробничій практиці. Було б добре, щоб переддипломну практику студент проходив там, де згодом працюватиме. Це допоможе роботодавцю визначитися, чи підходить фахівець на відповідну посаду.

- Що є найбільшою помилкою студентів під час навчання?

- Мабуть, пропуски занять. Бувало, що я пропускав теоретичні заняття, а розраховувався за це доводитися вже на практиці.

- Якби Ви були міністром освіти і науки, які зміни внесли б у навчальний процес?

- Передусім звернув би увагу на навчальні плани. Іноді ми вчили те, що на практиці нам ніколи не знадобиться, робили курсові роботи, які повинні базуватися на знаннях, які не даються за нашими спеціальностями.

- Чиї лекції вам запам'яталися найбільше?

Однозначно, професора Станіслава Михайловича Гончарова.

- Чи доцільно запрошувати на іспити представників виробництва?

- Обов'язково. Причому, починаючи

з четвертого курсу. А ще добре було б, якби викладачі випускаючих кафедр були присутніми на Днях кар'єри і зважували на ті вимоги, які роботодавці ставлять до майбутніх фахівців.

- Про що вам мріється, Олексію Олексійовичу?

- У мене росте донька. Мрію, щоб у майбутньому вона стала студенткою рідного для мене університету.

Андрій АНТОНЮК, випускник університету 2005 року, спеціальність "автомобілі та автомобільне господарство", диплом з відзнакою. Працює на посаді аварійного комісара Рівненської обласної дирекції страхування ВАТ „УСК Гарант-АВТО”.

- Ваша мрія, Андрію Романовичу?

- Я хочу стати міністром транспорту, і йтиму назустріч мрії.

Запам'яталося, як проходив співбесіду при прийомі на роботу. Окрім мене, було ще троє претендентів на цю посаду. Директор, зокрема, поцікавився моїми оцінками, задав кілька питань з дисципліни „опір матеріалів”. А ще його цікавило, що нового я вніс би в діяльність страхової компанії.

Часто згадую старшого викладача кафедри автомобілів, автомобільного господарства і технології металів Володимира Олександровича Мірошнича, для мене він – людина з великої букви. Спасибі тобі, мій університете, за науку, за любов до студентів.

А нинішнім випускникам раджу:

„Стукайте, і вам відчинять”.

Олег САКОВСЬКИЙ, випускник 2004 року, спеціальність „обладнання хімічних виробництв та підприємств будівельних матеріалів”, магістр.

- Яка Ваша мрія, Олеже Анатолійовичу?

- Хочу стати хорошим фахівцем.

- Що хотіли б побажати сьогоднішнім випускникам?

- Працювати за фахом. Не забувати студентське братство.

- Якби Ви були міністром освіти і науки, про що був би Ваш перший указ?

- Найперше – щодо поліпшення матеріальної бази вищих навчальних закладів. А ще поставив би питання про зміни в навчальних планах та програмах, адже деякі дисципліни, які ми проходили, не мають ніякого відношення до нашої спеціальності.

- Що побажали б ви викладачам університету?

- Готувати нас не лише кваліфікованими фахівцями своєї справи, але й відкривати нам сторінки Науки життя.

- А що Ви вважаєте найскладнішим у житті?

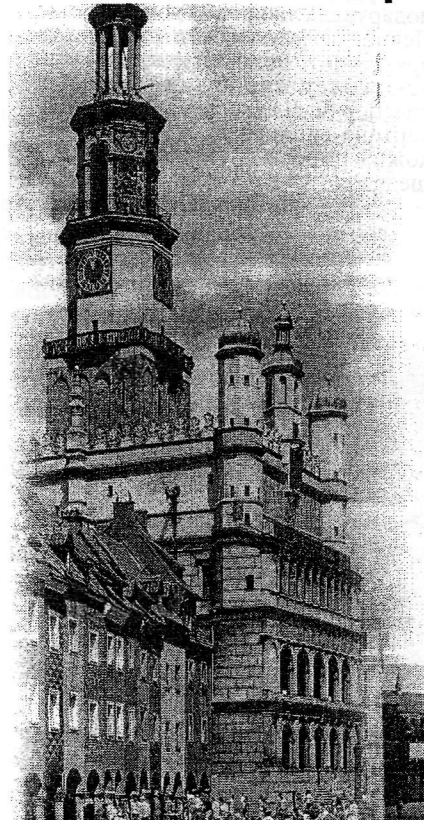
- Найскладніше в житті – це вміння спілкуватися.

- На Вашу думку, що вирішує долю випускника?

- Як на мене, долю випускника вирішують його знання, особиста ерудиція, врешті решт, певні вроджені якості.

Розмовляла Анастасія КЛІМОВА

Нагорода – поїздка до Кракова

У рамках акції «Європейська весна» в університеті відбулася вікторина «Чи знаєте ви Європу». Переможця акції - другокурсника факультету менеджменту Віктора Галябара туристична фірма «Світ вражень» нагородила поїздкою до Кракова.

Вікторе, чи легко тобі далася перемога?

Мені допомогли знання, які я отримав під час підготовки команди до дебатів „Європейський Союз – так чи ні?”. Учасникам команди, які розділилися на дві групи, необхідно було довести один одному й присутнім, чи варто Україні вступати до Європи. Перед дебатами я переглянув багато додаткової літератури, журналів, прогулявся інтернет-сайтами. Тож отримав нові знання і розширив ті, що мав про Європу. Потім обмінявся своїм досвідом із командою.

А якими були запитання?

Наприклад, одне було таким: у якій європейській країні найбільша кількість ноутбуків припадає на душу населення. Треба було логічно подумати. Європейські країни усі щільно населені. Отже, потрібно обрати найменшу країну. А ще таке запитання: у якій країні найбільша кількість мобільних телефонів на

душу населення? Також логічно порозмисливши, прийдеш до висновку, що знову ж таки у найменшій.

Вікторе, розкажи, що найцікавішого було в поїзді.

Перш за все, ми відвідали замок Вавель, давню резиденцію королів. Потім побували у Аквапарку, на різноманітних водних атракціонах. Після активного відпочинку нам не завадив китайський ресторанчик.

Були також в унікальному музеї „Соляні копальні” (Величка), де на глибині 180м розташовані прекрасні зали та каплиці, чарівні підземні озера, оформлені з натуральної солі (скульптура, фрески). Клімат тут схожий на морський. Насичене йодом повітря очищає і освіжає. До речі, „Соляні копальні” - найстаріше солеварне підприємство на польських землях, яке функціонувало понад 700 років, занесено у списки ЮНЕСКО.

Розмовляла Наталія ГУК